

संस्कृत.

१८.९.१९८०

गांधीजी.

द्वितीय क्रम सामाजिक विद्यालय.

(१२)

गांधीजी
सामाजिक
विद्यालय
काशी

(1)

श्रीगणेशायनमः ॥ आचम्य प्राणानाय म्य देव कालो संकीर्त्य मम य हस्ता श्रमाधिका रसि द्विदारा
 श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं समावर्तना रव्यं कर्म करिष्ये तदं गंगण पुनिहूजनं पुण्या ० मातृ ० नादौ ० च कु
 रिष्ये इति संकल्प्य उक्तरीत्याकुर्यात् । श्रीप्रीयतां । समावर्तनां गंहवनं कर्तुर्जुं हिलादि सकलं
 कर्म करिष्ये रज्ञिलंगो भयेनो पौलियेत्या दिव्यं इलसंस्कार विधाय तत्र पावकेनामानं त्रौषिक
 मन्त्रिं प्रतिष्ठाप्य प्रज्वाल्य ध्यात्या समावर्तनं होमेदेवता परियहार्थमिन्वाधानं करिष्ये । समित्र
 यमदाय श्रद्धरहीत्यादि प्राणायामात्मकस्ता समावर्तनं होमकर्मणियायस्य माणादेवताऽत्या
 दिव्याहृत्यनं मुक्त्वा देवो दिव्यं प्रधानं होमेजातयेदसमित्रं पालावासमिधाय क्षये अग्निं वायुं
 स्तर्यं ब्रजापतिं च एकं कृपात्याकृत्याय क्षये जातें जात्याकृत्याय क्षये । ऊंगं होमेवरणाद्विरि
 स्यादि पात्रासादनं छाले पालावासमित्रं तथा वनं ओडुं बरका षुउष्टु इति आपः क्षुरं अ
 न उत्तुं गोभयं सोरभयुक्तं दनवाससीकुडले चादणमणिं आदर्शं छत्रं दउपानं होम्बृजं
 अंजेनं आदयं चासादयानि इत्यासाध्यतः पवित्रकरणादिव्याहृत्यनं कृत्सप्रधानं होमं कुर्यात् ।
 "३ ॥ इमं स्तोममहितं जातवेदसेरथमिव संभवे मामनीषया भद्राहिनः प्रमत्तिरस्य संसद्य
 त्रिवृद्देनं ॥

मन्त्रारिष्णन दृशकंत

समा० इसरवेमारिषामावयंतवस्वाहा। जातवेदसेग्नयदं पालाशीऽसनिधं जुहोति। ततः यज्ञसमस्त
 कर्मणव्याहृतिरात्येनकुला। यायुषजमदग्नेः कश्यपस्यव्यायुषयदेवानाच्यायुषं तन्मेऽस्तुत्या
 युषः स्वाहा। अन्ययदं इतिष्ठृत्रधानाकुलीकुला। तत्तद्मंसैवरुणोत्यादिविरदं न होमं पुण्याह
 (2) वाचनोत्तलाततः उपनयने स्वीकृतानां सकलभ्रत्यारिग्रानां विसर्गकरिष्णद्विसकल्प्य। देव
 ना अभिसंधायोपतिष्ठते॥ अग्नेव्रतपतेव्रतं इतिष्ठृत्रधानां न नेराधि। वायोव्र० आदित्य० व्रता०
 इतिव्रतविसर्गकुला। आदित्यमुपतिष्ठते। उदुत्यज्ञातवद्दसं यं चित्रं षथ्य। तत्तद्वरीय अजिनं
 वासोनिदधाति। उदुत्तमवरुणपात्राभ्यस्मद्भ्रथाय। अन्यद्वासः परिगाय द्विरात्म्य। अंतरीयवा
 सोनामअपरीयं कौपीनाभ्यादनंवासः। अवाधमवरुणपात्राभ्यस्मद्भ्रथाय। ततो इतिष्ठृत्यानि। अथावयमादित्यव्रते तनानां सो अ
 द्वितयेष्यानि। अजिनं वासो नेत्रवलं दंडुचाकुलहृष्टा। मास्य अंतरीयवासो रथ्नेव्रत्यारिणेद्वापा
 त्। ततः अपरेणाग्निं प्राइः मुखउपविश्य क्षुरोनामासिस्वधिनिस्तेवितानमस्ते अस्तुममहृष्ट
 सीः क्षुरः संमृशति। तर्जुमेप्रदाय त्रीतास्वप्सु उष्णाआनीयैक्षिणं गोदानमुनोति। आपउदे
 तुजोवसदीर्घायुत्तायवर्चसि। गोदानो ऊर्ध्वायानकुरुतानिदधाति। ओषधेवायस्वेनं तस्याप

शिवानोभवभस्तु स्पृशो रसापोममृताम्

रिक्षरं निरुद्धाति। स्वधितेमैन् हिंसीः। हेवश्च रेता निप्रवपे इति प्रवपति। ततः यत्कुरेण वर्चयिथा
सुपैङ्गासाव मवपति। केवः समश्च वर्चया मुरव्यमान आयुः प्रमोषी रिति। ततः समश्च पपक्ष क्रमेण
मुरव स्य सर्वमश्चूणां वृपनं द्विद्वां विहाय शिरकुरु सर्वकेशानां बुद्धमूलमारभ्ये सर्वलोमानां
न खानां च वपनं कुरुयेत्। स्नानक स्य बुद्धनः कश्चित् आनुहु गोमये शमश्च लोमन रखानि
अंतर्पयिगोष्टु उबरे दर्भक्तं द्वेवा अवटं कृत्वा निरुद्धाति। इदमहं अमुकवार्मणो द्वेषि
क स्य पाप्मानमवगृहामि। अथ स्नान कः करंडा कृत्वा युदर्तनेन त्रारीयमूलं हृतीहत्य।
अनाद्याय व्युहध्वंदीर्घाय त्रय्यहध्वंदीर्घाय यहमनुदाद ब्रह्मवर्चसी भृयासं। तत ओ
उबरकाष्ठेन दंतान् ब्रह्मवर्चसाय व्युहं त्रयाप्येत्। ततः दृष्टीद्वादृग्निः उषानुकुर्यात्।
ततः आचार्यो न्योदावाद ब्रह्मवर्चसाय आपाह्येति तिस्तुभिः। हिरण्यवण्टिरुति च तेस्तुभिः। स व
मानः सुवर्जन न द्वितीयतेनानुवाकेन उपसीताभिरुद्धिः क्लापयनि। इदं स्नानं अनुगामाते,
केचितु प्रथम सत्र स्नानं निर्भूति। तते द्वितीयत्वं त्रितीयाकिञ्चनासः परिपाप्तिराचम्य। क
टिस्तु वक्त्रोपीनं च विक्ष प्रज्ञातं निपाय। आसादितं च दनपि इजलेनाभ्युक्त्य। तेन पाणी

समा० प्रक्षिप्य। नमो ग्रहाय चाभिग्रहाय चन मः राक्षजं जन्म्यां नमस्ता भ्यो इव नाभ्यो या अभिग्राहिणीरति। दे०
 वैभ्यः प्राचीनं नमस्कारां ज्ञालिंकरोति। अस्पराश्च योगं धोगं धर्वेषु चय यद्यज्ञः। है व्यो यो मानुषो गंधः
 समाप्तादिवात् तादिव। तेनां जलिनामुखमारन्या उल्जो ममात् मानं अनुलिपति। न त आसादिते अहते
 शाससी जलते नाभ्युक्त्य। परिहितं दृढ़वासः परित्यज्य आसादितयोर्बससो मध्ये एकं वास आसादय
 प्रदक्षिणं संवेष्य सोमस्य तन्त्रासेन नुवेष्य मेष्या इत्यचामान तन्त्राविद्वान् विवामान तन्त्राविद्वा इति प्रदक्षिणं वेष्टितं या
 सः नीविक्ष्य नाडिप्रकारेण परिदृष्टाति। ततो द्विराचम्यते नैव मत्तेण उत्तराय संशाद् वासः परिदृष्टाति। ततो
 द्विराचम्यप्रज्ञातं निहितं कृष्टिस्त्रवं कौविनचास्त्रप्रक्षिप्तत्। अत उच्चर्वकृष्टिस्त्रवं द्वापीन धारणं न कायी
 अथापरेणाग्निं प्राञ्छरवउपविश्य आसादितं चादनं बादरं वासुवर्णामित्तिमणिआसादिते कुडलेचा
 दायधर्मेण प्रबृथ्य औग्नेयारयन् आयुष्यवन्नस्य यस्य षष्ठ्यमौद्दिदं। इस्तं हिरण्यमायुषेवर्चसेऽजै
 वायाविनांतं मांस्वाहा। हिरण्यायेद। उच्चवाऽप्तनामाहं समाप्ताहं धनजयं। सर्वाः समग्राक्तं द्व
 यैरिष्येत्यस्मिन् नमस्तास्वाहा। हिरण्यायेद। ऋयमाम् रुद्रवेषु ऋयमाग्रलिणिकुरु। ऋयविश्येषु शूद्रेषु उद्धि
 यमानुराजस्वाहा। हिरण्यायेद। इयमोषधेत्रायमाणो महानासहस्रती। मामाहिरण्यवर्चसंकरोतु पुरु
 षप्रियं ग्रलवर्चसिनमाकरोतु स्वाहा। ओषध्याइद। इति दृढविश्वाविनेनाडयेन दृढव्यापं च भिर्मित्रैः स्त्रुपर्य
 भिर्जुहोति। ततः भुत्वप्रहरणादेव मत्तो वस्त्राय नात्राग्नेः परिषेकः मणिकुडलेसंस्कारलात् ततः आ

भुनमहः

२

धनंजयोऽ

युध्यंवर्वस्यं शायस्योषेमोद्दिदं इदं हिरण्यमादुषेवर्चसेजैत्रायविजातां। उच्चैर्वजिष्ठतनासाहं
 सभासाहं धनंजयं। सवाः समयोक्तुयो हिरण्यस्मिन् समाभृत॥ शुनमहं हिरण्यस्य पितृश्वनामा
 यमिषं तेमाहिरण्यवर्चसंकरोतु ॥ अस्माकुरुते उपर्युक्तं उपर्युक्तं उपर्युक्तं उपर्युक्तं उपर्युक्तं
 रोतु प्रियं माकुरुदेवेषु प्रियं माकुरुषु प्रियं माकुरुतराजसु इयमोष
 धेत्रायमाणासहमानासहस्रते सामाहिरण्यवर्चसंकरोतु पुरुषु प्रियं ब्रह्मवर्चसिनं माकुरो
 तु। एतैरेव पञ्चमीमंत्रैः सर्वं तेमणि कुरुतेच सहस्रविः प्रदक्षिणमुदपात्रेसम्यक् प्रक्षालयति।
 सलवंत्रैर्द्वयूष्णी विराजं च स्वराजं चाभिष्टार्याचने गृहे। नक्षमीदादृस्य नोग्नहेतयामासंस्तु
 जामसीनि। दक्षिणकर्णेदक्षिणं कुरुतं प्रतिकुरुति। कुरुतुमिष्टार्तवैदायुषेवर्चसेसवत्सरस्यधोय
 सातेन संननुग्रहकासि दक्षिणकर्णरुद्धं कुरुते यथानपतिते तथापिदपाति। विराजन्त० मसि। वा
 मकुर्णेत्तरं कुरुतं प्रतिमुचति कुरुतुमिष्टार्तवै० गृहासि सयमर्णरुद्धं कुरुतं यथानपतित
 थापितधाति। इयमोषधेत्रायमाणासहमानासहस्रतीसामाहिरण्यवर्चसंकरोतु पुरुषु प्रि
 यं ब्रह्मवर्चसिनं माकुरोत्पादोल्लाति। इति ग्रीवायामभिहौमसंस्कृतं मणिं वधाति।

समा० शुभिकेतुभमारोहशोभयभृयाऽसंचभगंकुरुयासाहरज्ज
मदानिःश्रद्धायेकामायास्यै इसांतांप्रतिमुच्चेहंभगेनसहवर्त्तेना दृभ्यामासादितास्वज्ञ
धारयति यदांजने त्रैकुंदंजात् हिमवत्तउपरि तेनवामांजेहंभगेसैनेहवर्चसामयि पर्वतपूर्षं ।
इत्यासादितेनांजनेनद्वाभ्यांहस्ताभ्यांयुगपदक्षिणमनक्षिति तेनवामितिद्विवचनलिंगात् के
चित्तु । यदांजनमितिमुच्चेणदक्षिणेनहस्तेनसव्यमनक्षिति एतेनैवमंत्रेणदक्षिणं सव्यस्यात्पूर्व
वैमुद्गनं सव्यंहिपूर्वमित्याआजतद्वितिशुतिसिद्धितिवदति तेषांद्विवचनलिंगविरोधः स्फु
टएव यन्मेमनःपरागतंयद्वामेअक्षरागत रात्रे तेजासोमेनतद्वयमस्मासुधा
रयामसि इत्यात्मानमादीवेष्टते देवस्यत्ता०॥ इस्ताभ्याप्रतिट्ठानि इत्यासादितंवैष्णवदं
उंसोदकेनहस्तेनत्रिकुम्भार्थं वेगवेजयास्त्रियं स्तस्त्वरात् सरोस्तपादश्चापदात् रक्षाऽस्त्रियं
शाचान् पौरुषेयाङ्गयानेऽद्विरक्षणिश्चस्मा ॥ द्रुयाद्विक्षसर्वतोद्गुहिलस्त्वरानन्मः सर्ववक्षेषु
जायतेत्वंसपत्नहा । जाहिशत्रुगणान् सर्वन्त्समतं मध्यानवेति । सक्षमंत्रमुखो शिरसउप
दिप्रदक्षिणंदंडंत्रिभ्रीमयति । यदिप्रमादात् धर्मताद्विः पतति । तंउनरादने योमेद्विः परापत्तिः
हायसोधिभृस्यां इमंतं पुनरादेयमापुषेचबलायचेति प्रतिष्ठेऽग्नेदेव तेमामासंतामः । उपवि
द्रुस्यवज्जोस्पृष्टिनोमापातद्वित्रिकुर्वमुम्भार्थं

अनयत्यस्थेरथमभ्यः स्तिनंत्रा रथं तरमसिशामदेव्यमसिद्धुहृष्यकोन्यकायभित्तिष्ठेण॥ अयं गमत्तिनारथो माङ्गेवमासुरविरिषत्॥ अरि
हस्त्यस्तिगठ्ठुविभ्रन्तिनिदासतः इहैष्टिरिहपिष्टिरिहरमताप्रितिरथमतिष्ठते रथनप्रविशति॥ ३ यं यश्चेन्द्रस्य सावजेणा
भूष्यपविशामि पहकालवहश्चियमाभियहस्त्यस्तिहस्त्यशासुमसिहस्तिवर्णसीभूष्यासमितिहस्तिनेय

एरवोपानहै युगपदवध्यवरोहति सहस्रमत्रः प्रजातेऽरणमसि ब्रह्मणस्तु दिरिति।

छत्रं प्रतिगृह्णातिैः अश्वोसिहयोस्यत्योमि नरोस्यर्वासिस्त्रिविवाद्यसिद्धासि
एमणाभसिययुर्नामासि। इत्येकाद्वाग्मनामात्मकैमंत्रेरभ्वारोहणोत्ततः पृजा
कर्तव्यामांतरश्चेत्। अश्वायारोहणप्रयोगः। एहएव पृजाकर्त्तव्यावाहनारोहणा
भावः। संस्त्रवं तु दिशो मयिसमागठ्ठुस्त्रनताः। स्वेकामाअभियंतुनः प्रिया॒ इति
सहस्रं त्रुक्तादित्राउपजिष्ठते। ततोमत्रपृजाकृष्णं तोभवति त्रवग्छति। गढ़ते
ववा। यद्वा सियशो हृत्यिभूष्यसमुक्तार्पन् यः पृजाकृष्णवृभवतितमाभि
मुख्येन समीपं गढ्ठन्यानादवक्त्यानवस्त्रलवासम्यगाक्षते। अथमधुपर्कः ॥

पृजकः पृज्यस्य उद्युक्तुरवउपविद्याचम्यप्राणानायम्यदेशः। इमं स्त्रातकं
मधुपर्केण पृजयिष्ये। इतिसंकल्प्यविवाहोकरीत्यामधुपर्कं कुर्यात् ब्राह्मण
भोजनसंकल्पं कुर्यात्। भूष्यसंतीदधीत् वर्णसाङ्कुण्ड्यायविश्वरमरेत्

(6A)

Digitized by srujanika@gmail.com

३ संतत्यात्य चास्मा अपविनिः करिष्यते भवति

कमा

इत्येकोपाहश्रीमद्दण्डोदारीक्षिततुजगोपीनाथहीक्षितविरचितायांसत्या
षाठहिरण्यस्मार्तसंस्कारत्नमायायासमावर्तनप्रयोगः ॥ ८१ ।

॥ ८१ ॥ ८१ ॥ ८१ ॥ ८१ ॥ ८१ ॥ ८१ ॥ ८१ ॥

तं श्वलि न ले ख गोट भे री पोग

अन्त्यम्प्राणानायम्पदेशकालेसंकीर्त्य अस्य अमुकशर्मणो ब्रह्मचारिणः कारे
ष्माणप्राज्ञापत्यसौभाग्नेय वैश्चदेवाक्षरांउच्चतुष्टय ब्रतोपाकरणोत्सजनगो
दानसमावर्तनसंस्कारांगम्भूतं गणेनाप्तजेन पुण्याहवानमातृ० नाहीशाहुंकरिष्ये
निर्विघ्नाथं गीणपतिष्ठजु० करिष्ये ॥ चतुष्टयादिकरिष्यमाणप्राज्ञापत्यसौभ्या
येय वैश्चदेवारब काउचतुष्टय ब्रतोपाकरणोत्सजनगोदानसमावर्तनसंस्का
रकर्मणां पुण्याह० ॥ द्वितीयकर्मभ्यः ॥

Digitized by Sankalpan Mandal, Bhule and the Yashwantrao Chavhan Library, Mumbai, India
Digitized by Sankalpan Mandal, Bhule and the Yashwantrao Chavhan Library, Mumbai, India

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com